

דניה דניה

בעיתונים כתוב שתושבי שכונת דניה בחיפה זועמים על כך שמישהו בעיריה קרא להם יחסנים, מעמד-אצולה, סנובים. כתוב שהם התרגשו מכך. אבל כל מי שנקלע לשכונה הצפונית, יודע שאנשי השכונה מתרגשים בגלל סיבה אחרת.

לפני שלושה שבועות סיפרתי, שצעירה בשם ענת כרם, נערת ישראל של 1982, שוברת לבבות בצפון (העולם הזה 2366). היא יוצאת עם יבואן גדול, חיפאי, נשוי ובעל מישפחה. הוא מנצל את שהותו לצורכי עבודה בתל-אביב כדי לגור בדי-רה מרוהטת. שאותה הוא מחלק עם ענת הצעירה. השמועות גם אמרו, שהמכונית החדשה שבה היא נהגת לא נקנתה על-ידי ההורים שלה, ויתכן מאוד שהחבר היבואן שלה הוא זה שקנה אותה. טוב, זה פחות חשוב. אחר-כך סיפרתי שהיבואן נסע אחריה לאנגליה, שם היא השתתפה בתחרות, ואת כל הדרך בחורה לישראל הם עשו בטיול לאורך אירופה.

מה שהבעל לא יודע הוא, שגם אשתו מוצאת לה תעסוקה במשך כל ימות הש-בע, כאשר הוא נמצא בחברת ענת כרם. האשה המתקרבת לגיל 30, יפהפיה שחורת שיער, מבלה בחברת שכן שלה, רווק בשם פיליפ. הוא צעיר ממנה, בסך הכל בן 24, ועשיר. עיסוקו הוא יהלומים.

האשה אינה זקוקה לכסף, כי אביה, דמות מוכרת בחיפה, הוא בעל ממון זכות עצמו. בעלה היבואן הוא חתיך ועשיר, יפה יותר ומושך יותר מפיליפ, אבל כשהמקור פורח מהקן מוכנים להס-תפק גם בתחליף.

הזוג הזה נשוי כבר שש שנים, יש להם שני ילדים, וקשה לקבוע שחיייהם-שואין

הכל נשאר באופנה

רפי שפיר הוא גם נאה, גם איש-עסקים, גם ישראלי וגם אהב את החיים. אינני יודעת בדיוק את גילו, חוץ מהי עובדה שבעוד זמן לא רב הוא יחגוג את העשור הרביעי. רפי זה נמצא בכל העולם, כי עסקיו הם חובק-י-עולם. הוא יותר בחוץ מאשר בפנים, כלומר יותר בחוץ מאשר בישראל.

באחד מביקוריו בישראל, לצורכי עסקים כמובן, הוא הכיר את הדוגמנית הנאה ציונה הירשנברג, חברתו לשעבר של ראובן בן, איש-העסקים. למרות שהיא כבר לא מדגמנת על המסלול, היא קשרה את חייה המיקצועיים בדוגמנות, וכשני היא מנהלת חדר-תצוגות בחברת-אופנה גדולה. רפי כבר מכיר את העניינים, כי אשתו-לשעבר היא זבנית אצל אופנאי

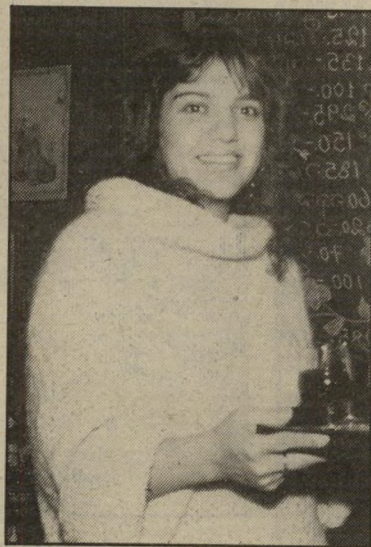
ענת כרם
טורה בחיפה

שלהם במשבר. יכול מאוד להיות שדווקא כך, כשכל אחד מוצא סידור מהצד, הם יוכלו ליהנות הנאה של ממש בסופיה-ש-לרבנות.

ציונה הירשנברג
כרטיס לאביג'אן

מאוד מוכר. מה הפלא? תמיד הוא נשאר באופנה. רפי וציונה הכירו אמנם בתל-אביב, אבל עסקיו של רפי הם כאמור בהרבה ערים בעולם, ומי שרוצה בקירבתו צריכה לקחת זאת בחשבון. ציונה לא נבהלה מכך. היא החליטה לא לוותר כל-יך מהר על איש-העסקים הנאה שלה, שמבין היטב באופנה. אחרי שהוא נסע מכאן, היא הת-עקשה לטוס בעיקבותיו ולבקר אותו, במקום עבודתו. הכרטיס הגיע לכאן והיא נסעה עד אביג'אן שבאפריקה.

עליונה אטיאם
דיירת יופי

מלצרית עליזה מאוד

המלצרית הזו תמיד עליזה. כששאלתי את הבחורה שתמיד מחייכת, מה שמה היא ענתה ללא היסוס: "עליונה אטי-אם, למה?" ואם היא מסוגלת לחייך בשעה 2 לפנות-בוקר, סמוך לסגירה של פאב המיסבאה שבו היא עובדת, אז היא באמת שווה סיפור.

את הפרטים הבאים הוצאתי ממנה תוך כדי עבודתה. היא הגישה והגישה, ובכל פעם שעברה לידי נתנה לי עוד פרט מחייה.

זה מה שהצלחתי לדלות: היא בת 23, תל-אביבית, השתחררה לפני שלוש שנים מצה"ל. בימים שבהם בנות גילה משי-תמטות משירות, היא ביקשה להדגיש ש-היא שירתה שירות מלא. אחר-כך היא עברה שנתיים כדי-ל-יופי בחנות של מירי אורן. אחר-כך היתה פקידה בחבר-רת אוקטובר, של האדונים רפי ומרי שאורי ואבי אברמוביץ.

מאז שהמיסבאה נפתחה היא שם. כבר ארבעה חודשים, ערב-ערב. היא נותנת להבין שהיא לבד, אבל בכל ערב המקום מלא, ואפשר להניח שמיספר מחזריה הוא כמיספר מומיניה-שתייה. לכן בסופו של דבר מישהו בטח יתפוס אותה.

הספורטאי והפסנתרנית

הנה רומן טרייטרי: ממש בימים אלה הוא נולד, ועדיין בשלבי הבשלה. הגבר הוא שרון חבט-ספורט, משה גרמל, רווק בן 36, חתיך, ובחור לעניין. הוא

משה גרמל
קו ירושלים-תל-אביב

מירושלים. האשה היא הניה רידל, פסנתרנית בת 27, שמלווה אומנים שונים במקומות בילוי בתל-אביב, כמו הסליק ותל-אביב הקטנה. גם היא רווקה.

העוזר והעוזרת הפרלמנטריים והחשיש

כדי להעשיר את האווירה כפגישותיהם, הציע העוזר לעוזרת לעשן, ולא סיגרייה פשוטה אלא, ממולאת. כשהעלמה הצעירה התעקשה לדעת כמה מדובר, ענה לה העלם: "אל תגידי לי שלא שמעת על חשיש, אפילו הבוס שלי יודע מה זה, על אחת כמה וכמה הבוס שלך."

מה לעשות, היא אומנם עוזרת פרלמנטרית ומשכילה, אך שפתיה מעולם לא נגעו בסיגריות ממולאות. איני יודעת אם מתוך סקרנות, או כדי להיות IN, היא לקחה שאכטה. לקחה וגדלקה. עד כדי כך, שהיא ביקשה ממנו קצת הביתה.

שמה במישכן הכנסת. לא רק במאבקים היום-יומיים בין הקואליציה והאופוזיציה, העוזרים הפרלמנטריים, עווריה-שרים, המזכירות ושאר העובדים המיפלגתיים, שאף הם לוקחים חלק במישחק הפוליטי, הם יותר חברים מהבוסים שלהם.

רוצים דוגמה? בבקשה. עוזרת פרלמנטרית אחת — לא אומר לאיזה מחנה היא שייכת, כדי שלא יהיו אותה — שמה-יעין על עוזר פרלמנטרי אחר. למרות שהבוסים שלהם הם יריבים בלב ובנפש, נרקמו יחסי-ידידות בין השניים. בהתחלה הם ישבו במינון, אחר-כך בחדר הסיעה ואחר-כך הוא בא אליה והיא אליו.